

Duetto Alegre

Elna Melin och Lisbeth Malm
Screentryck och järnsmide
Galleri 8
24 november–5 januari

Det som överrumplar mig i det lilla underjordiska galleriet är att det fönsterlösa rummet ändrat karaktär och blivit rymligt och fritt i stället för trångt och instängt. Jag ser mig om efter en förklaring. I rummet finns Lisbeth Malms screentryck och Elna Melins skapelser av järn.

Screentrycken är originalbilder som bara finns i ett exemplar. De flesta har en yta av plexiglas. Bilderna är fragmentariskt uppbyggda av lager på lager i överlappande skikt. Resultatet blir en närmast arkeologisk känsla, som om konstnären framkallat, grävt, skrapat och ristat fram sitt material ur glömskans fördolda rum. Varje bild tar ställning till materialet genom att en eller ett par kraftiga färger, till exempel rött, orange eller mörkt blått, tillåts dominera. Här finns brottstycken av text och ordbilder, barn som hoppar eller gungar, en blomma, byggnader, spår av minnen. Rester av fotografier och andra minnesbilder upprepas, återanvänds och kommer igen i nya kombinationer. Allt är sammanvävt som för att ge en bild av det undermedvetna.

Lisbeth Malm är i grunden textilkonstnär utbildad på Högskolan för textil och konsthantverk i Göteborg. Hon är verksam på Lörudden utanför Sundsvall. Hennes intellektuella bilder kontrasterar mot och kommunicerar med Elna Melins utrycksfulla gestalter i järnsmide och det är nog det samtalet som får rummet att liksom vidga sig. Elna Melin har etablerat sig som konsthantverkare och tidigare främst gjort bruksföremål. I de utställda verken har hon använt järnet som ett rent konstnärligt uttryck, utan nyttoaspekter, och det här är hennes första konstutställning. Det hon visar upp på Galleri 8 är en sorts skulpturer med namn som Vera, Hackivar och Cello. De kan vara inspirerade av djur och musikinstrument eller bara vara rent ironiska som i "Varm korv", en samling fantasifullt dekorerade varma korvar. Den flaxande fågeln Hackivar och den gläfsande hunden Vera är mycket personliga och skulle kunna vara Elna Melins kommentarer till människor hon mött.

Bakom hennes smidda musikinstrument döljer sig en helt annan historia. Elna Melin utbildade sig som ung vid Kungliga Musikhögskolan med fiol som huvudinstrument, men hoppade av och blev bonde. Hon var en av grundarna till Skogsnäskollektivet i nordvästra Ångermanland och bor och arbetar fortfarande i Skogsnäs. Det är befriande att hon hittat tillbaka till ett konstnärligt uttryck även om hennes medium nu är järnsmide i stället för fiol.

De båda konstnärerna har planerat utställningen sedan i augusti i år och de flesta verken har kommit till det senaste året. Samarbetet inleddes när de båda deltog i ett konsthantverksutbyte med Irland.

Namnet på utställningen, Duetto Alegre, (glad duett), förklarar de med att det har varit kul att göra den.

Karin Kämsby